

[Poul H. Møller]

Min mistillid til LO kan jeg nok ikke skjule. Den er der mange der nærer, og det mener vi ikke er helt uden grund. Fagforeningerne er, som jeg også sagde det før, vokset frem til at blive en magtfaktor i den danske arbejderstand, og denne magt bruges på en efter min opfattelse ofte hård og umenneskelig måde. Man mener at have monopol på at oprette fagforeninger herhjemme. Det kan ikke være rigtigt efter de bestemmelser, vi har både i den danske grundlov og i menneskerettighedskonventionen.

Til sidst til fru Lilli Gyldenkilde, som kom ind på det tilfælde, jeg nævnte, med en kvinde, som efter 12 års forløb uden at have været i en LO-fagforening pludselig bliver påtvunget et medlemskab – eller også får besked på at forsvinde fra denne arbejdsplads. Fru Lilli Gyldenkilde sagde noget om, at det skyldtes jo en aftale. Ja, det skyldtes en eksklusivaftale, og det er derfor, vi vil have dem væk, så man virkelig kan være tryk i sin tilværelse og ikke skal risikere efter mange års trofast arbejde i en og samme virksomhed i løbet af få dage at få besked om: så er det ind i vores fagforening eller også ud af virksomheden.

Jeg tror, jeg skal stoppe her. Min taletid er også udløbet.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal kun til fru Grethe Fenger Møller sige, at det er ikke forslaget om forbud mod eksklusivaftaler, jeg har sagt var dårligt forberedt. Det er en meget gammel sag og en meget velforberedt sag, som er vendt direkte – som det jo også fremgik af hr. Poul H. Møllers sidste indlæg – mod dansk fagbevægelse. Det var ikke det, jeg sagde var helt uforberedt. Det var det ændringsforslag, der stilles her i dag, og det ændringsforslag, som hr. Voigt – lederen af det borgerlige Danmark på dette punkt – bebudede ville blive stillet mellem anden og tredje behandling, og som har sin rod i det radikale forslag. Det var om disse to meget indgribende forslag – navnlig det andet forslag er meget indgribende – jeg sagde, at deres virkninger var totalt ukendte på nuværende tidspunkt. Det har mig bekendt aldrig været stillet som et forslag fra venstres og det konservative folkepartis side, at benyttelse af ordninger, til hvilke der ydes statsstøtte – i form af enten

tilskud eller lån – ikke må gores betinget af medlemskab af en forening, interesseorganisation el. lign. Det er mig bekendt en helt ny tanke med nogle fantastiske virkninger på hele landbrugspolitikken og i forhold til byerhvervenes konsulentordninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget. (Ændring af reglerne om orlov med vederlag).

[Af K. B. Andersen (S)].

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 12/5 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Alle 179 folketingsmedlemmer skal naturligvis tage stilling til, om de i deres virke herinde først og fremmest vil lade sig bestemme af hensynet til befolkningen som helhed eller de vil gå ind for en bestemt klasseinteresse, en bestemt regionalinteresse el. lign. Nu er det jo således, at der er en hel del, som mener, at de sidder herinde for at varetage særinteresser. Vi ser det meget . . .

Første næstformand (Enggaard):

Jeg må endnu en gang henstille, at man påhører taleren i ro.